

LLUM D'OLI

butlletí informatiu de
l'**A**grupació **C**ultural de **P**orreres

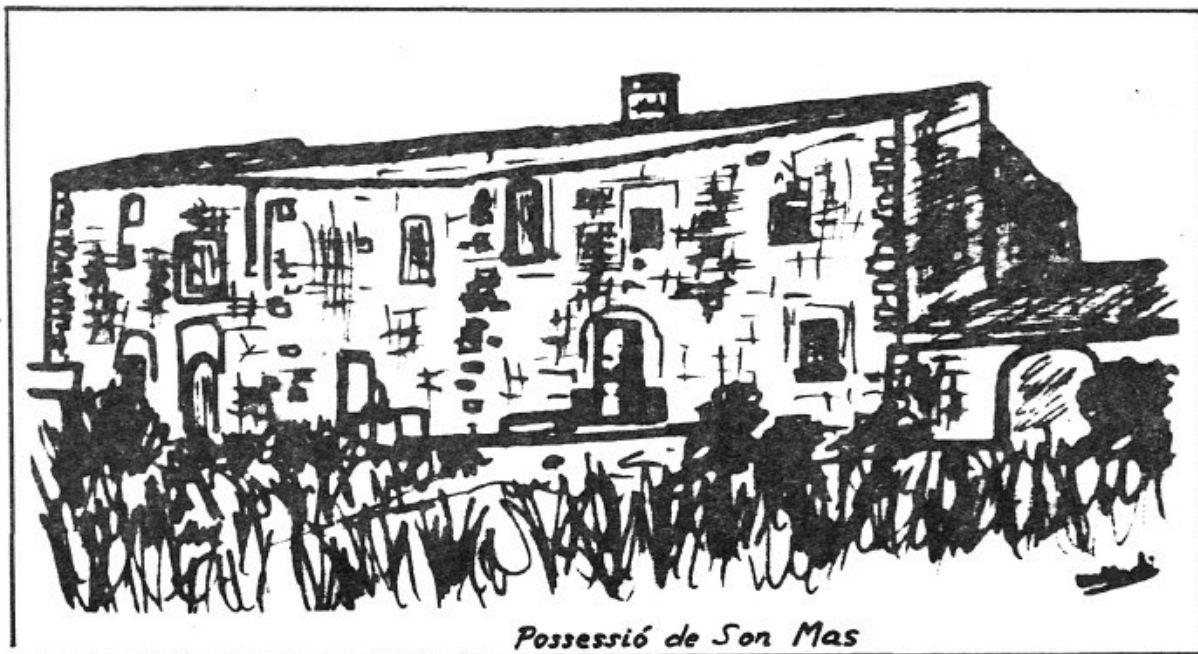
Dep.legal 76/1979

abril 1980

núm. 7

PER L' AUTONOMIA

els escolars col·laboren
guirigalls porrerencs **"SOMOS LOS
QUE SOMOS"**

Possessió de Son Mas

Sumari

- l'inmovilisme a l'ajuntament	- el nostre passat
- per l'autonomia	- creació
- amb el prec de publicació	- opinió: la dona
- en Jordi Güia, director de la banda	- les seccions
- guirigalls porrerencs	- noticiari

L'immobilisme de l'ajuntament

Que l'Agrupació Cultural és una entitat des de sempre preocupada pel fet social del nostre poble és sabut per tothom. Que també ho està pel fet cultural ja no importa ni parlar-ne. Es per això que avui ens cal aprofitar aquest número de LLUM D'OLI per parlar d'una sèrie de qüestions, culturals, que creiem que a les hores d'ara ja no faria falta haver de retreure.

El nostre ajuntament, al que des d'aquesta casa s'han oferit tota classe de col.laboracions en tot el que ens afecta del caire cultural, que pensam ens afecta molt, a quasi un any vista de la seva elecció, només ha fet pronunciar-se favorablement enfront de qüestions com la rotulació dels carrers amb els noms populars i en la nostra llengua, - conservació del patrimoni històrico-artístic, arxiu municipal, promoció de cursets de català, - correcció oficial de la grafia del topònim del nostre poble, etc. quan a altres pobles la rotulació dels carrers en la nostra llengua, per exemple, ja és cosa passada. No és que volguem dir que s'hagin fet els sords davant les nostres peticions, que n'hi ha hagudes i de manera podem dir oficial, però quasi ens atrevim a dir que en algunes coses ho pareix.

Pel que respecte als noms dels carrers, res sabem encara, que ni tan sols s'ha plantejat a un plenari. Sobre el patrimoni artístic, a part de haver-ens manifestat preocupació per aquesta qüestió, sols podem dir que gràcies a una denúncia a un periòdic de l'illa, un pou públic de valor històric important ara no està esbucats. Aquí sí que l'ajuntament davant la queixa pública obrà ràpidament i en conseqüència, el que és molt d'agrair. Però, ¿és que faran falta més denúncies per evitar que això succeeixi una altra vegada a un altre lloc? Esperem que no.

Un altra fet que deploram molt és el que fa referència a un oferiment fet per la nostra entitat a l'ajuntament per fer un curs de català per als funcionaris que hi estassin interessats i que me resqué resposta negativa. Pareix que no n'hi ha cap que li inte-

ressi aprendre a escriure la nostra llengua, millor dit, n'hi ha via un: però gràcies a certa campanya de certa persona d'aquella casa i no precisament de les que ocupen càrrecs per elecció perquè sabem també que algunes de les persones elegides estan interessades en que aquest tema es dugui endavant i han intentat fer interressar al personal administratiu, aquesta persona interessada va desistir de la seva bona intenció convençuda de que ella no tenia cap deure ni obligació de fer el curset. Hem dit que ens sap greu, i també reconeixem que ningú té aquest deure ni aquesta obligació com a treballador administratiu del consistori local. En tot cas pensam, potser o no equivocadament, que el deure és de tipus cultural. Sabem dels desitjos de membres regidors de redactar les actes i comunicats en la nostra llengua i que fan el que poden en aquest sentit, però creiem que podrien fer molt més. Nosaltres ens oferim de bell nou per ajudar-los, per nosaltres no quedarà.

També, i per altra part, hem de dir que "in mente" d'alguns regidors i batlle, estan molts dels punts que hem tocat, i fins i tot d'altres, però tornam a dir que la nostra creença és que s'està perdent un temps molt valuós, temps que poc a poc es fa irrecuperable i va en detriment d'una conscienciació necessària i urgent del poble enfront al vertader coneixement de quina és realment la nostra cultura, si la que ens va intentar imposar la dictadura, que per cert alguns dels seus més destacats pares encara tenen carrers dedicats, o la que realment ens correspon per història i tradició. No voldríem pensar en cap moment que això no ho tenen clar els regidors nostres, i que aquesta postura d'aparent deixadesa és conscient.

Molt podríem afegir a tot el que abans hem dit, ara bé, tot sense pretensió de criticar per criticar, al contrari, l'intenció és fer despertar la inquietud necessària a la comissió de cultura i als regidors en general per assumir tota aquesta

tasca urgent i més que possible ja en aquests moments. Per la nostra part fer constar que la nostra postura serà de recolzament total a una acció que vagi encaminada a dur endavant la dita tasca. En cas contrari no ens cansarem de denunciar l'immobilisme dins aquest camp. Així mateix volem deixar ben clar que algunes coses concretes s'han fetes. L'ajuntament ha duit a terme una enquesta entre la joventut per tal de conèixer quins temes els hi interessaven més, amb la intenció de dur endavant l'organització d'unes conferències sobre aquests temes. Només una s'ha feta. Desitjaríem que tampoc això quedàs aturat. La joventut del nostre poble està molt mancada d'actes de tipus divulgatiu. També s'han fomentat en certa manera festes de tipus popular, Sant Roc, Festa Pagesa, i algunes altres mentre que a vegades, no sabem perquè, s'ha deixat de col.laborar: darrers dies, una festa que és totalment promocionable a nivell popular.

Tampoc, i entrant dins una altra qüestió, no oblidam les subvencions a totes les entitats culturals, recreatives i esportives, la qual cosa aplaudim perquè entenem que ajudant econòmicament a totes aquestes entitats també és promocionar i col.laborar amb elles, més i quant la nostra ha rebut una de les més altes, el que no deixa d'esser a nostre mode d'entendre, un reconeixement a la tasca que l'Agrupació ve fent al nostre poble dins el camp de la cultura, encara que, per altra costat, volem deixar clar que això no hipotecarà en cap moment la trajectòria nostra. Hi ha algunes coses com les que hem apuntat al principi que són tasca inajornable de l'Ajuntament.

Ens agradaria que en una propera ocasió poguessim canviar la informació, amb la que no hem pretès molestar a ningú, solsment aficar-nos dins un camp on creiem tenim coses que dir i les deim on cal i així com cal dir-les: clarament.

per l'autonomia

La PREMSA FORANA publica aquest Editorial conjunt que ara oferim als nostres lectors d'indubtable interès general. Volem donar notícia que LLUM O'OLI fou firmant a Inca dels Estatuts que han estat presen-

tats a la tramesa oficial i que donen caràcter legal a l'associació de Premsa Forana. Properament l'associació editarà una publicació de caire satíric i humorístic anomenada "Sa Mòpia".

No creim que sia necessari gastar moltes paraules per convèncer ningú d'un fet: Mallorca, com molts altres territoris integrats dins l'Estat Espanyol, ha sentit la necessitat de l'autonomia. Per ventura, no tots els mallorquins l'entenen de la mateixa manera, alguns potser no en tenen una idea clara; però és un fet que la paraula mateixa "autonomia" gaudeix d'un prestigi. Prova d'això és que, llevat de qualque excepció raríssima, tots els partits polítics, a l'hora de fer propaganda electoral, esgrimeixen com a component del programa, un propòsit de lluitar per l'autonomia una vegada que aconseguissin la representativitat necessària per a actuar aficàçment.

Però vet aquí que ara, celebrades fa estona les eleccions, proclamada la Constitució, instal·lats al seu lloc, els representants del poble, el camí de l'autonomia se presenta de cada vegada més llarg, difícil i mal de recórrer. Uns pocs fets bastarien per a demostrar-ho: el President del Consell, senyor Albertí, a l'estiu, a una reunió celebrada amb els representants de la premsa forana, se va manifestar partidari de la via assenyalada per l'article 143. Més endavant, el Consell de la UCD se va declarar a favor de l'article 151; però després, com a conseqüència de la frenada general, el partit del govern se retirà altra vegada cap el 143. S'havia anunciat una reunió dels parlamentaris per a tractar del tema i fixar un calendari; doncs

bé, ha passat el mes de gener, el de febrer i el de març, i de tot això, res de res. Catalunya i el País Basc, que són les comunitats que més han aconseguit per ara, en aquest terreny, també esperen que arribin transferències més substancials. I no volem encetar el tema de la normalització lingüística perquè l'article s'allargaria massa.

Tot plegat, però, és més que suficient perquè tots els qui estem interessats en aquest procés sentiguem una inquietut cada vegada més creixent. Fins i tot els indiferents al problema tendrien motiu de preocupació només pel simple fet de constatar de quina manera un dels capítols més esgrimits del programa electoral dels guanyadors ara és emprès de mala gana i sense convicció. Com

s'explica, aquest canvi? ¿tenim dret de pensar que els qui propugnaven l'autonomia a l'hora de fer la campanya electoral no hi creien i utilitzaven el terme com a pur recurs propagandístic?

No saltres, els qui integram la premsa forana, volem expressar la nostra intranquil·litat per la marxa del procés autòmic, que de cada dia veim més obscur.

Considerem necessària l'autonomia perquè creim que és el remei que necessita la política centralista que durant anys, per ventura segles, hem hagut de patir. Justament ha estat la part forana la més perjudicada pel centralisme, basta repassar la història de Mallorca per a comprovar-ho. Si ara Espanya, amb

una Constitució a les mans, vol sincerament emprendre un camí nou, amb uns sistemes i unes institucions que responguin sense dubtes a les idees de justícia i democràcia, els responsables de la marxa del país s'hauran de definir clarament respecte d'aquest assumpte i jugar amb les cartes destapades. Una política boirosa i vacil·lant no farà sinó contribuir a un dels mals que ens amenacen i se comencen a sentir: aquest mal és la desconfiança del poble davant la incipient democràcia. La desil·lusió, el desencant, podria fer propici un període de la nostra història política, digne successor i continuador del que vàrem viure durant la dictadura i que tots, per uns moments, ens havíem cregut que començàvem a superar.

somos los que somos

Da lástima y me apenaría sobre manera, si no contara, que el escrito es fruto de la "semilla" sembrada. Más pena da, la incónciencia de testificar para la posteridad -todo escrito lo es- en base a una única fuente de información. Antes de emitir juicios, es de persona justa, el verificar todos y cada uno de los conceptos. No dudo, que el escribiente, en su abortada vida sacerdotal, habrá oído y repetido aquello del que no quiere oír o no quiere ver... De las oportunas averiguaciones, sin duda, habría concluido desistiendo de su escrito, al comprobar que con independencia de que sea el que fuere el actual ayuntamiento, jamás ha pretendido la "administración".

El ayuntamiento, somos personas (cuerpos y espíritus), elegidas por el pueblo, para defender sus intereses sociales y materiales, respetando sus creencias.

Si el autor del escrito, después de sus encabritamientos espirituales, volviese al barro, tendría conciencia de una sensibilidad y lucha presente. Presente, con un pasado y un futuro. Pasado que no por histórico debemos archivar, conscientes de que siendo su fruto, perfilamos el futuro.

Es curioso, que en esta historia, encontremos los siguientes conceptos:

Honor. Baltasar Barceló Meguida (1778) como Delegado de Marina de Porreres, ha nombrando los jurados propios de Montesión.

Honor. Baltasar Barceló Nebot, hijo del anterior y heredero material y político del mismo.

Don Juan Barceló Sitjar, hijo del anterior. Miembro del ayuntamiento, y presente en el recuento de los bienes patrimoniales, entre los cuales figura el Monasterio.

Don Baltasar Barceló Verderra, hijo del anterior, y miembro del ayuntamiento al crearse los registros de la propiedad municipal. Figura Montesión en el del Ayuntamiento.

Don Gabriel Barceló Mora, hijo del anterior, firma siendo alcalde de Porreres en el libro patrimonial, figurando el Monasterio en el mismo.

Don Baltasar Barceló Barceló, hijo del anterior, idem...

El Ayuntamiento actual, lo que pretende es perpetuar la herencia recibida, y no pensamos renegar de la misma, aunque la crítica repudie apellidado tan significativo.

Conscientes de lo que somos admitimos todas las variantes humanas y espirituales, y en la conjunción de las mismas, velamos por los gozos humanos y espirituales. Respetamos a los que en sus éxtasis espirituales, se enajenan del mundo;

pero, consideramos a aquellos que sin sentirse elegidos, disfrutan en el reino material.

Para los primeros, en sus elucubraciones etéreas, reconocemos nuestra impotencia administrativa, fiándola a la supremacía divina. Nos identificamos prodigando con la mayoría, reconociendo una supremacía jerárquico-administrativa para los predilectos, siempre que hipotéticos egoísmos, no priven, a todos aquellos que solo cuentan con el privilegio de la "llamada", de su reducto material, enraizados en un pasado, al que por no haber renunciado, también tienen derecho.

Reconocemos a los simples, que embelezados ante el monte perdido en valle, valoran su contenido, oyendo sus gemidos. En el recuerdo, de que el fin primordial del Monasterio era humanístico, defendemos para ellos, sus derechos mundanos, con la esperanza, de que Miguel "Ramonell" y de más "personas buenas" les concederán en su generosidad el derecho al Limbo Eterno...

Sin Rencor.

Francisco Sastre Mora

NOTA DEL SOTASIGNANT:

Este escrito es enteramente personal, y para mi reclamo la responsabilidad y consecuencias de su contenido.

LLUM D'OLI

Nº 7 Abril 1980

Edita: Agrupació Cultural de Porreres
carrer Queipo de Llano, 67-1er.

Imprès en offset

. Els articles publicats reflexen únicament l'opinió dels seus autors

SABIEU QUE...

Al Tom XXIV de les Rondalles Mallorquines d'En Jordi des Recó (pseudònim de mossèn Antoni M^a. Alcover) pàgines 103-106, hi figura una rondalla amb el títol Ses cames d'es reqidors de Porreres?

* els escolars col.laboren

en jordi güia
director de sa
banda de
música

Aquests dies que tot el poble comenta la partida de la nostra banda cap a València ens ha paregut oportú anar a parlar amb un dels seus membres, En Jordi Güia, el director.

-Quants d'anys fa que dirigeix sa banda de música?

-Pes gener va fer 26 anys.

-D'on li ve s'afició?

-Quan tenia nou anys va començar a agradar-me sa música. Un veïnat meu em va ensenyar les primeres idees musicals que amb el pas del temps vaig anar perfeccionant.

-Quins directors ha conegut?

-El mestre Dalmau, el senyor Andreu Nicolau i també el mestre Oliver. Quan vaig anar al servei militar, infanteria de marina, vaig conèixer al mestre Sebastià Zaragoza.

-Quin any es va produir una renovació amb gent jove? Li pareix un fet important?

-Des de que vaig ésser elegit director va començar a funcionar una escola dins la mateixa banda, però fa uns quatre anys que la cultura musical al nostre poble s'ha anat incrementant gràcies sobretot a la col.laboració de l'escola de música a on hi fan

feina amb molt d'entusiasme i de manera desinteressada un grup d'amics que estimen l'art musical del nostre poble.

-A on han anat aquests darrers anys a tocar? Han aconseguit qual que premi important?

-Hem anat a quasi tots els pobles de Mallorca, inclús als pobles que tenen banda. Als concursos que hem participat com per exemple als de Sa Pobla, Inca ... hem aconseguit la màxima puntuació.

-Quina sensació li va produir el saber que havien d'anar a València a Ses Falles?

-Una sensació de gran responsabilitat perquè València és una regió que musicalment sap que té entre mans.

-Quants de músics hi ha? Què predominen els joves o els vells?

-Hi ha quaranta dos músics. L'edat mitja de la nostra banda és de uns quaranta anys, que crec que és l'edat ideal per poder desenvolupar l'art musical, per això podem dir que predominen els joves.

-Els instruments són dels músics o pertanyen a la banda?

-Tot, vestimenta, instruments, forma part del patrimoni de la nostra banda.

-Quina peça ha tengut més èxit?

-Això em pareix que depèn de la persona que l'escolta i també del moment i de tot l'ambient que l'enrevolta.

-A més dels compositors tradicionals quines altres peces toquen? De qui són?

-La nostra banda toca per a tots els públics. Les peces que tocam són de Mozart, Beethoven, etc., i de mallorquins com el mestre Oliver i En Torrandell.

-Quants d'assaigs es fan per setmana?

-Es fan dos assaigs per setmana, però si tenim compromís hi anam cada dia.

-Com es subvenciona la banda?

-Es l'Ajuntament el qui ens subvenciona i ens dona un local

per fer l'assaig.

-Troba que el poble correspon a l'esforç que fan els components de la banda?

-Sí, consider que el poble col.labora amb un gran esforç sobre tot persones com Na Bel Fiol i en Sebastià Melià, però esperam més del poble perquè hi ha molt per fer.

-Com pensa que podria col.laborar?

-Hi ha moltes maneres de col.laborar: econòmicament, amb l'ensenyament, etc. i perquè no animant a tots els que feim feina amb aquest fi.

-Quines són els seus plans pel futur?

-Aconseguir que la nostra banda sigui un orgull pel nostre poble i pels pobles veïnats, i també que amb el temps podem trobar una persona capacitada perquè qualque dia pugui substituir-me.

Hem acabat la xerrada amb En Jordi Güia, que ens ha atès amb molta amabilitat i demostrant amb les seves paraules i amb el seu to de veu una gran estima i emoció per tot el que està relacionat amb la banda de Porreres.

Pereta Mesquida
Marita Ballester
Catalina Barceló
Antònia M^a. Julià Bover

8è. curs, Col.légi Verge de Monti-Sion.

A LA PENA DE MORT NINGU LA VOL PERO...

SI S'ES DE DRETES, NO S'HA DE TENIR EN COMPTE PELS QUE SON UNA INCORDIA PER LA SOCIETAT.

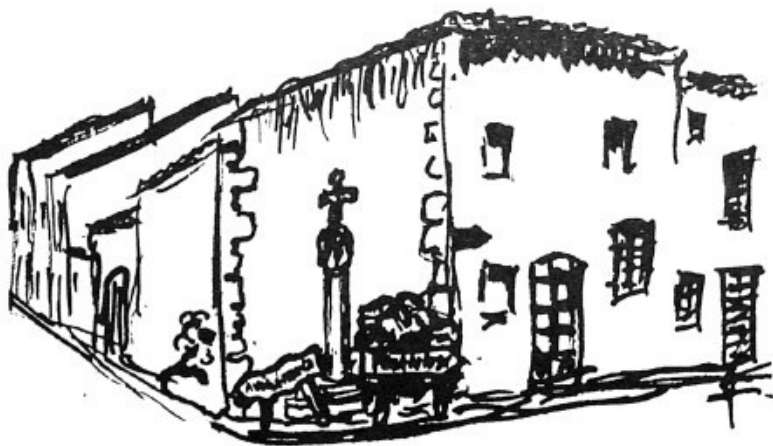
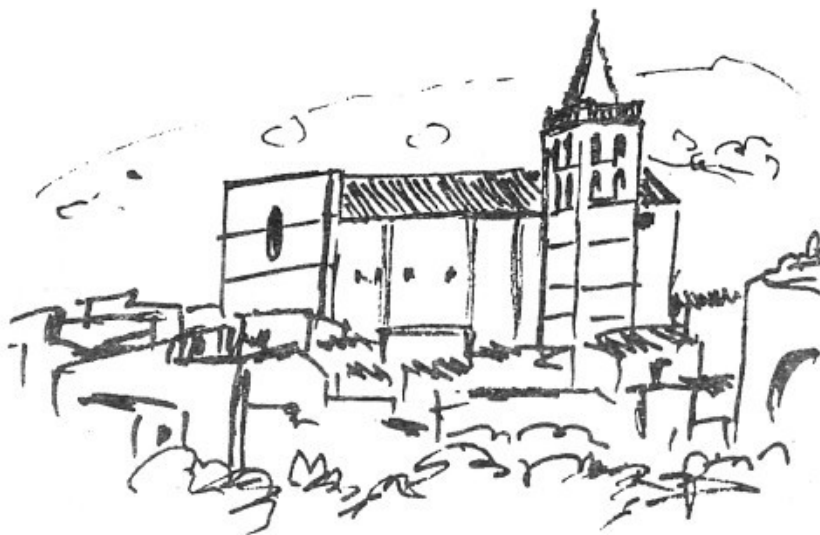

COM QUEDAM DONCS?

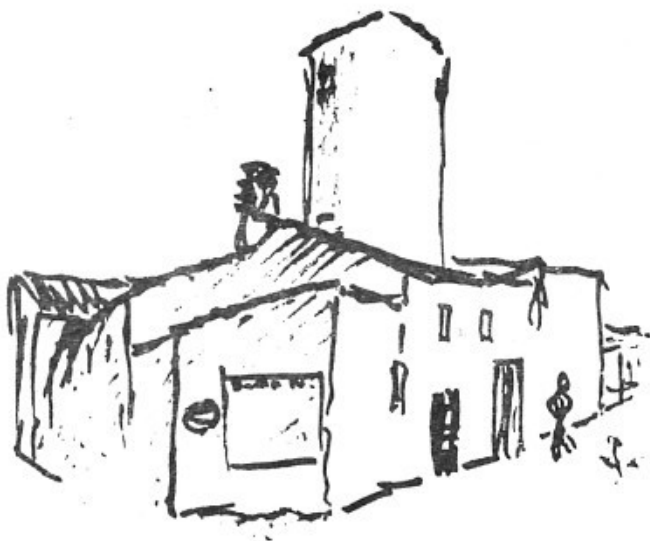
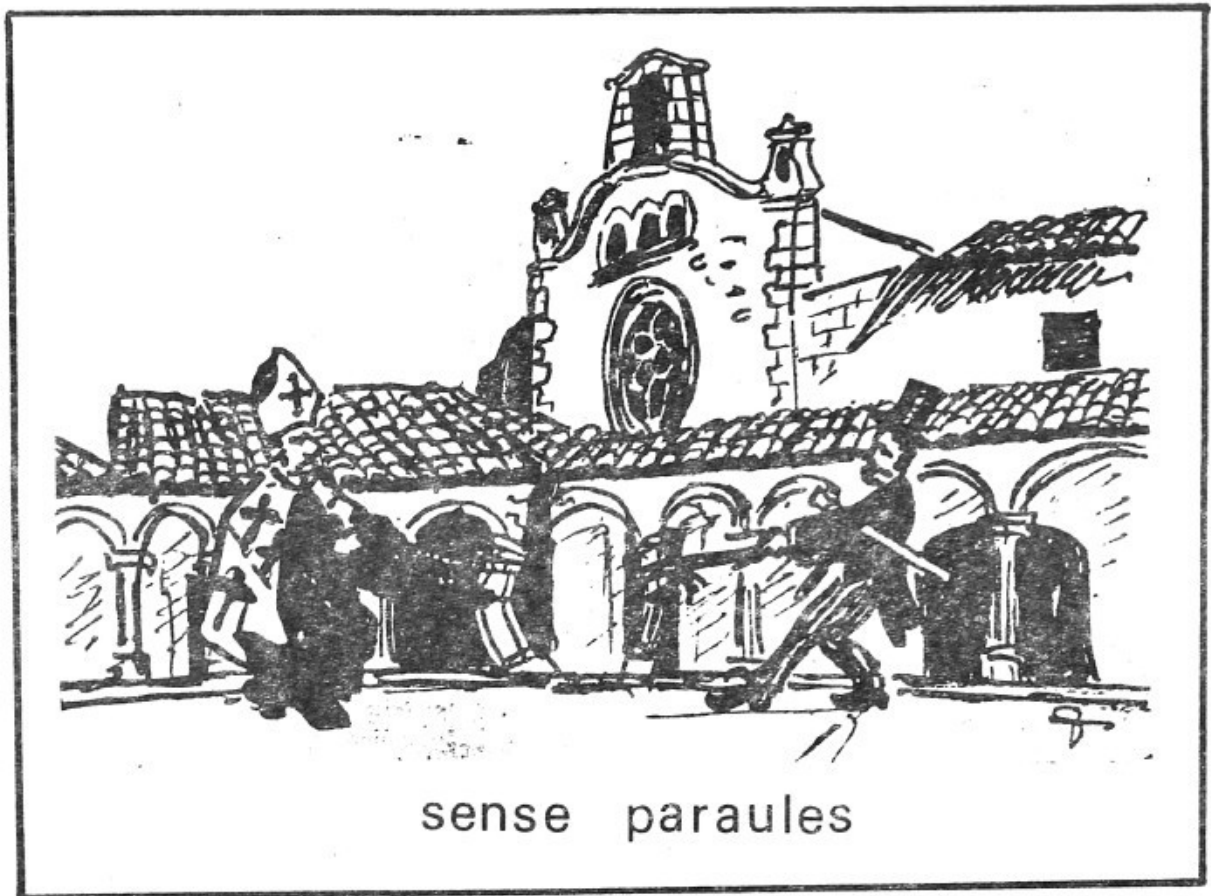
PER LES ESQUERRES NO S'HA DE TENIR EN COMPTE PELS QUE SON UNA INCORDIA PELS PROGENITORS.

DES DE FA MES DE MIL ANYS ELS POBLES D'EUROPA S'ARREMOLINEN DEVORA L'ESGLÉSIA, COM ELS POLLETS DEVORA LA LLOCA. L'ESGLÉSIA DE PORRERES ES TAN GRAN QUE D'ESTAR COL·LOCADA EN EL LLOC DEL MOLI D'EN MONRROI, MES QUE LLOCA PA-REIXERIA UNA INCUBADORA INDUSTRIAL.

A CADA CARRETERA LI CORRESPON EL SEU LLETRERO. SI ES AMPLA I BEN ARREGLA-DA UN INDICADOR NORMAL. SI ES ESTRETA PLENA DE CORBES I DE CLOTS, LI CAL UN LLETRERO ADEQUAT.

SI EL SUD ESTA AVALL EN ELS MAPES
 ACI COMENCEN LES CAMES QUE, A DI-
 FERENCIA DELS ALTRES 4 O 5 MEMBRES
 QUE SE DIRIGEIXEN A ALTRES POBLES,
 TENEN MOLT POCA IMPORTANCIA, ES UN
 POBLE EN CERTA MANERA PARAPLEGIC.

VENTURAT POBLE ON ENCARA ES POT
 PERDRE EL TEMPS A LA TAVERNA, LLUNY
 DE LA INHUMANA "GARRA" DE LES CIU-
 TATS, A ON S'HA D'ANAR APRESSA PER
 PODER LLUITAR CONTINUAMENT PER LES
 COMODITATS SEMPRE EN AUGMENT, COM
 L'ASE CORR DARRERA UNA PESTENAGA
 PENJADA DAVANT ELL.

BIBLIOGRAFIA PER A L'ESTUDI DE LA HISTORIA DE PORRERES

La bibliografia existent sobre la nostra vila és més aviat escassa. Es per això que des d'aquestes pàgines volem oferir una breu relació d'aquelles obres, especialment de contingut històric, que han d'esser objecte de consulta per a qualsevol estudiós de la vila de Porreres en el passat.

A) BIBLIOGRAFIA GENERAL

Dins aquest apartat volem incloure les Històries generals de Mallorca o de les Illes encara que normalment no contenen dades relatives a la història local, però convé manejar-les perquè sí contenen dades importants per a aproximar-nos al coneixement dels factors generals de l'evolució històrica de Mallorca. Ens referim a les obres dels historiadors i cronistes BINIMELIS, DAMETO, MUT, CAMPANER, QUADRADO, ARXIDUC LLUIS SAAVEDRA, etc. o altres més recents les quals, malgrat sia d'una manera una mica superficial, fan algunes referències a Porreres.

B) BIBLIOGRAFIA ESPECIFICA SOBRE PORRERES

Els estudis relacionats directament amb la vila de Porreres són pocs i alguns tenen un interès històric secundari.

El primer de qui tenim notícia que hagi escrit sobre la història de Porreres fou el trinitari JOAN CERVERA en el segle XVIII amb una obra titulada Porreres il·lustrada con la invención y milagros de la Santa Cruz, venerada en dicha villa, sus milagros. Descripción de la villa y de sus varones ilustres. El P. LLUIS DE VILAFRANCA en les seves Misceláneas Baleáricas, va copiar quasi íntegrament el manuscrit del P. CERVERA afegint-hi un judici crític sobre el mateix. També tenim notícies d'un manuscrit degut a mossén GABRIEL FONT amb el títol de Notas sobre la Historia de Porreras així com un opuscle titulat Crónica Relación de la Ilustre y Fiel Villa de Porreras escrit per JOAQUIM M^o. BOVER i que forma part de les seves Miscel·lànies (any 1827). L'any 1894 es publicava Noticias históricas sobre el Santuario de Montesión de Porre-

ras obra de JOAN FELIU la qual ha estat reeditada el 1976.

Aquests darrers anys han sortit a llum:

ROSSELLO VAQUER, Ramon: Porreres en el segle XIII. Mallorca, 1974.

MUNAR OLIVER, Gaspar
ROSSELLO VAQUER, Ramon: Història de Porreres. Volum primer. (Des dels temps prehistòrics fins al segle XVI). Palma, Gràfiques Miramar, 1977.

MUNAR OLIVER, Gaspar: Història de Porreres. Volum segon. (Des del segle XVII fins al XX) Palma, Gràfiques Miramar, 1979.

VICEDO, Sebastián: El P. Buenaventura Sitjar, O.F.M. Lingüista pionero co-fundador de las misiones de San Antonio de Padua y San Miguel (California). Edició de l'Ajuntament de Porreres, 1977

BARCELO CRESPI, Maria: Porreres en el trànsit a la Modernitat. Aspectes socio-econòmics. Tesi de llicenciatura inèdita llegida a la Ciutat de Mallorca el juliol de 1978.

C) BIBLIOGRAFIA ESPECIFICA SOBRE PORRERES

No se poden oblidar aquelles obres que han contribuït al millor coneixement d'algun aspecte de Porreres encara que la nostra vila no ocupi el centre de l'estudi.

COLOM, Guillem
SACARES, J. : Estudios sobre la geología de la región de Randa-Llucmajor-Porreres. Revista Balear. Revista de la Excm. Diputación Provincial de Baleares. Año XI núm. 44-45, pag. 21-27. Palma, 1976.

ISASI, Rafael: Los Santos Juanes patronos de Porreras. Miscelánea Balear dedicada a D. Antonio M^o. Alcover con motivo de la publicación del "Diccionario Català-Valencià-Balear". Tom I pg. 119-121. Palma, 1933

LLOMPART, Gabriel: La orfebreria mallorquina en torno a 1400. Palma, Revista Mayurqa nº XII, 1974. pg. 87-121

LLOMPART, Gabriel: Los cruceros marianos mallorquines de la Baja Edad Media. Madrid, Revista de Dialectología y Tradic-

ciones Populares, Tom XXX Cuadernos 1-2, 1974.

MUNAR OLIVER, Gaspar: Los Santuarios marianos de Mallorca.

MUNAR OLIVER, Gaspar: Los santuarios marianos de Mallorca. Palma, imprenta S.E.C.C., 1968.

RUBI, Sebastián: Pasaron haciendo bien. Hermanos de la Caridad, Terciarios de San Francisco de Asís. Salamanca, Ediciones Instituto Pontificio "San Pio X", 1966. Colección "Senderos" nº 3

D) PERIODICS, REVISTES, FULLETS, OPUSCLES...

No cal insistir en l'interès que poden tenir, des d'un punt de vista històric, notícies que es poden treure de les revistes, periòdics, etc.. Hem de mencionar "Semilla", "Llum D'Oli", i algunes altres en l'actualitat o els periòdics "Porreres" i "La Voz de Porreres", per exemple, a la dècada dels anys trenta. També volem fer una referència als programes de festes o pregons de festes.

Som conscients de què aquesta relació és incompleta i elemental però, la nostra intenció només era la de donar un punt de partida per a la utilització del material bàsic per conèixer cada volta més i millor el nostre passat.

Maria Barceló i Crespi

No és la primera vegada que cerc una explicació a aquests dies de tanta solitud i angoixa, però avui veig que senzillament són...

Dies per amor estranyar... sentir-se sotmès als records que no puc i necessit oblidar. Puntual fantasia els farà uns dies més entre els morts.

Sec, groc, brut és el moment de vigília. Fred, mort, buit... no em puc negar a fantasia! i si no... vida! no vull aquest dia.

Els sentits emboirats, els dits congelats, un alè quasi existeix, res de tu compareix si no et faria poesia.

De cop, tremolors dóna la teva presència qua amaina dolors com de bruixos ciència.

Prens forma de sensacions... l'olor de ble apagat i el bategar de cadenes que de la inèrcia m'han fet pres de cop s'han fet passat.

Jo alèn quan tu alenes i ja pens que no ha estat res sent olor, de pinar de marina. Els arbres tornen cobrar color i s'omplen d'una remor, que a les pedres dóna vida.

Disimul les beneitures que faig encalçant el teu alè que no consent que es perdi. D'ell me'n vull sentir ple abans de que em despertí.

Cerc la temperatura del teu cos, i la sent. I els teus peus entre els meus, i hi són. I aquella falta teba, i la bes.

Pos cara de satisfet i... somriure.

PER UN MOMENT NO NECESSIT CREURE, I VISC.

Es l'armonia i la llibertat que dóna crear, somniar.

I el meu cos es deixa dur pels moviments pausats i continus, d'un bull a la temperatura dels teus dits. Poc a poc, arrib a moure'm més que les bombolles... petites, grans i alguna més que jo. Ara som jo qui les envolta mentrestant moltes d'elles prenen altres formes geomètriques, amb caïnes... que no feren! i me fan sentir racons oblidats del meu cos. Em perd. Alèn endins i sé que és una hora distinta. Comprov les meves forces i, optimista, me pos a córrer.

Andreu Nicolau

Si pots somniar-hi, no fer el teu mestre del somni
si pots pensar-hi no fer final la teva idea;
et pots trobar triomfant o un desastre
i tractar del mateix mode a aquests dos impostors

teva és la terra i totes les coses que hi ha dins ella
i el que és més, seràs tot un home, fill meu!

Yours is the Faith and something that's in it
And which is more, you'll be a Man, my son!

Si esser dona era difícil en els temps passats, no vos cregueu que ara ho sigui menys.

Tot això ve, perquè encara ha d'estar baix les ordres de les lleis masculistes, i la mentalitat femenina criticadora, perquè encara que no ho cregueu, l'enemic més perillós de la dona és ella mateixa, així que no sabem amb certesa, al menys jo, quin del dos té la culpa, si l'home o la dona. Per part meua crec que ambdós per igual, perquè l'home vol dominar i la dona vol esser esclava.

Hem de pensar que la dona té una manera de pensar distinta a la de l'home, bona o no, això no se sap, l'únic que sabem és que a cada pas s'enfronten les dues mentalitats i per regla general la que sol perdre és la dona. Si vos heu fixat en qualque conversa entre un home i una dona, vos haureu adonat que sempre la dona ha hagut de donar el braç a tórçer.

Una de les solucions que veig a aquest problema és que la dona se faci responsable del que és: una dona, i no voler esser una dona masculinitzada. No perquè l'home pugui esser un miner, la dona ho hagi d'esser igual per tal de voler fer la punyeta a l'home, hem de pensar que les constitucions físiques no són iguals.

Sabem que la dona té uns drets iguals als de l'home, encara que no estiguin viants, com per exemple: igual treball, igual salari. Amb això vos vull dir que la dona ha d'actuar amb la seva pròpia mentalitat, però tal mentalitat ha d'esser educada i formada per no caure sense adonar-se, i trobant-se dins les garres de l'home masculista, sense escapatori possible.

Fa dos anys que va esser "any internacional de la dona" i hem de creure que va esser una farsa amb totes

les campanilles. Un bon raig de publicitat inútil, que al meu veure aclarí ben poc a les dones d'aquest engirrolat assumpte.

Però, també he de dir una cosa, ja per finalitzar aquest escrit. N'Éster Vilar, aquesta dona que ha revolucionat un poc el nostre món feminista, ha obert un poc els ulls a aquests homes cecsats amb dones mentalment passives que se creuen que la seguretat s'obté només a devora l'home, i per tant, consentir ser uns instruments de luxe que costen doblers a l'home dominador, per obtenir aquesta somniada seguretat, que a tots per igual ens agrada tant.

Aquestes dones són la fruita podrida que ens fa tant de mal per avançar dins la nostra societat.

Maria Miró

PRIMERA JUNTA DE L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA

El passat dia 25 a Inca fou elegida la primera junta directiva de l'Associació de Premsa Forana, de la que "Llum d'Oli" -ho recordarem una altra vegada- n'és membre. Queda de la següent manera:

President Honorari: Miquel Marqués ("Sóller")
 President: Santiago Cortés ("Dijous")
 Vice-President: Manuel Picó ("Sóller")
 Secretari: Pau Reinés ("Dijous")
 Tresorer: Carles Costa ("Sant Joan")
 Vocals: Miquel Riera ("Felanitx")
 Rafael Ferrer ("Perlas y Cuevas")
 Joan Riera ("C.E.-Alaró")

NOTA DE LA REDACCIÓ:

PER EXCES D'ORIGINALS ENS HAN QUEDAT ALGUNS ARTICLES SENSE PUBLICAR, ENTRE ELLS, EL DE JAU ME ROSSELLO "GUIA" TITOLAT JA HE TROBAT EL DIMONI, QUE SERA PUBLICAT AL PROPER NUMERO.

/MOLT BREU/MOLT BREU/
 /MOLT BREU/MOLT BREU/
 /MOLT BREU/MOLT BREU/

- Antoni Tous ha exposat darrerament les seves obres a "la Caixa" en una mostra de bona qualitat i presentació.
- Ha aparegut el número 2 de la revista escolar "Escola Nova" que s'edita al Col·legi Estatal Mixte.
- A l'Agrupació té lloc un nou curs de català en dos nivells.
- Properament la secció de pintura farà una exposició dels seus treballs.

LA SITUACIO ECONOMICA: DONATIUS I SUBVENCIONS.

L'any passat tancàrem l'exercici econòmic amb superàvit, el que és símptome de bona gestió. Hem pogut afrontar les fortes despeses que suposa mantenir el nostre local social i la publicació de la nostra revista, a més d'acometre les activitats que portam a terme, de les que en el número del mes de febrer donàvem relació. La part econòmica no es pot oblidar.

En motiu d'això la Junta va decidir la compra del mobiliari per la biblioteca, Sala de Lectura i Sala d'Actes, que tanta falta ens feia.

Avui volem donar notícia així mateix, de tres importants donatius per part, un d'ells del President Honorari, don Joan Verger i Garau i dues subvencions que ens han arribat, la del Ministeri de Cultura i la de l'Ajuntament de Porreres. Rebin el nostre agraïment i el compromís, a la vegada, que seguim treballant en pro de l'enriquiment col·lectiu cultural de Porreres. Gràcies de veritat.

Per altra part avisam a tots els socis que properament es cobraran els rebuts corresponents a 1980 i que són la font principal d'ingressos d'aquesta Entitat.

Volem aclarir que l'any passat degut a la manca de cobrador, aquests cobraments es feren a distints mesos (per cert que l'índex de baixes fou molt petit, el que ens ha d'alegrar a tots), ho deim per si qualcú troba que no ha passat massa temps del darrer pic que va pagar la quota.

BIBLIOTECA

PUBLICACIONS OFICIALS

LLUM D'OLI arriba al Consell. Per contrapartida el Consell General Interinsular ens remet el seu "Bolletí Oficial" òrgan informatiu de la Institució pre-autonòmica. El podran trobar, els possibles interessats en la seva lectura, a la nostra biblioteca. Així mateix rebem els papers oficials que el grup socialista del PSOE presenta al Congrés i al Senat en forma de preguntes, mocions, propostes, etc., relatius a temes culturals d'interés.

CLASSIFICACIONS FINALS

PRIMERA

1er. Penya d'Escacs Artur Poma (Ciutat), 12,5 punts. 2on. Agrupació Cultural de Porreres, 10. 3er. Foment Escacs Campos, 8,5. 4art. Cercle d'Escacs Inca, 7,5. 5nt. Club Tennis Manacor, 7. 6è. Club Foment Escacs Alcúdia, 5. 7è. Centre Cultural Hero Santa Margarida, 3,5. 8è. Club Altura Lloseta, 2.

SEGONA

1er. Club Escacs Maria de la Salut, 9 punts. 2on. Club Escacs Felanitx, 8,5. 3er. AGRUPACIO CULTURAL PORRERES "B", 7. 4art. Cassino la Vila Lluçmajor, 6,5. 5è. Colònia de Sant Jordi, C.E. 4. 6è Agrupació Escacs Petra, 4. 7è. C. Escacs Son Servera, 3.

ESCACS

L'EQUIP D'ESCACS VA PUJAR A CATEGORIA PREFERENT.

Després d'aconseguir el sub-campionat a primera categoria el nostre equip va eliminar a la promoció al club "Ajedrez Palma", que fou el segon-darrer classificat a la lliga de preferent, guanyant-nos així per propi dret l'ascens a la màxima divisió illenca.

El matx el decidírem a Porreres venent per 4,5 punt a 1,5 (val a dir que això va sorprendre a molts), mentres que en el partit de volta perdíem per 4 a 2. Total 6,5 a 5,5 i dotze partides que caldrà recordar molt de temps havent posat damunt els taulells el nostre millor joc.

CAMPIONATS DE MALLORCA INDIVIDUALS.

Un any més la participació de jugadors pertanyents a la secció d'escacs és nombrosa a aquests campionats. A la fase prèvia d'Andratx hi intervenen Salvador Ripoll i Emili Monagas, un madrileny que treballa a l'aeroport que s'ha compromès a jugar amb nosaltres la propera temporada. Juguen a primera categoria.

A Manacor hi tenim 13 representants: a primera, Salvador Estelrich, Bartomeu Roig, Diego Toledo, Jordi Oliver, Jeroni Palerm, Joan Barceló i Gabriel Mora. A segona Rosa Bauçà i Mariabel Toledo, que fan el seu debut a proves oficials. Al grup de juvenils, Jaume Gil, Gabriel Gornals, Jaume Cerdà i Joan Sorell. Que hi hagi sort!

FUTBOL.-
L'EQUIP D'AFICIONATS
CAMPIO DE MALLORCA
AQUEST ES EL CAMI !

A aquest número volem donar una notícia que tal vegada surt un poc de l'àmbit de la nostra revista.

L'equip de futbol aficionat del nostre poble s'ha proclamat campió de Mallorca de la seva categoria. A la fase final del campionat de Balears quedà eliminat per l'equip de l'illa germana de Menorca U.D. Sami.

S'ha de dir que tots els components de la plantilla són porrerencs la qual cosa és sabuda de tots, i que gràcies a l'esforç i el companyerisme de tots els jugadors i col.laboradors s'ha pogut acabar la campanya amb un èxit que quasi ningú esperava, demostrant que amb afició i ganes de practicar un deport, a nivell local es poden fer moltes de coses, coses que moltes de vegades no es fan per no tenir les idees clares.

conferències

Els passats dies 21 i 28 de març es va iniciar al local social el cicle de conferències de l'any 1980 amb xerrades respectives de Sebastià Serra ("Interpretació de la Història de Mallorca") i de Gabriel Janer Manila ("Cançoner Eròtic") de molt interès les dues, essent normal l'assistència. Aquest cicle tindrà continuïtat en els propers mesos.

música

LA FILARMONICA A LES FALLES DE VALENCIA.

Cal esmentar com a notícia produïda darrerament a Porreres el viatge fet a València per la Banda de Música La Filarmònica Porrerenca amb motiu de les Falles, per Sant Josep. Creiem que aquesta és la primera vegada que la Banda surt de Mallorca per fer una sèrie d'actuacions musicals.

Un concert de molt interès varen donar a l'Església el passat 8 de març en unió de la Coral de Porreres, que ens ha comunicat, per altra part, que prepara la Trobada de Corals de Mallorca que tindrà lloc enguany a Porreres i que ens sembla un important esdeveniment, del que tornarem informar.

un altre fet desagradable

Avui hem de donar per segona vegada una notícia que ens sap molt de greu donar.

No fa molt de temps varen desaparèixer del nostre local mitja dotzena de discs de la sala de música. No sabem qui ha estat el desgraciat que ha privat amb la seva acció a tots els socis de poder escoltar aquests discs, però vagin en nom de tots les gràcies, ja que a rel d'aquest fet s'han hagut de prendre unes mides

L'AJUNTAMENT PERD LES CARTES QUE ENVIA L'AGRUPACIO CULTURAL.

Això és el que es pot deduir vista la resposta donada pel tinent-batlle de Cultura Sr. Martorell i pel Secretari, en el sentit de que no havien rebut res de l'Agrupació, a la pregunta d'un regidor plantejada al ple del passat dia 29 de febrer referent a la manca de contestació a les cartes que l'Agrupació Cultural ha enviat al nostre Ajuntament.

Evidentment les han perdudes perquè sabem que en el seu dia els varen rebre, malgrat el Secretari no les tenguí donades "entrada oficial" amb el segell que fa al cas.

LA CASA DEL CARRER QUEIPO DE LLANO Nº 32 , CAURA.

Avisam al propietari de l'immoble situat al carrer Queipo de Llano nº 32, que quan menys es pensi trobarà l'edifici enterra. Haurà caigut de vellesa i no perquè el PSOE l'hagi esbucats en un míting. I nosaltres l'estimam a aquesta casa...

JOAN BARCELO

que en cap moment volíem prendre. Es veu que hi ha individus que no respeten res, ni la llibertat seva ni la dels altres, llibertat que tots defensam en front dels que com tu la trepitjen.

Gràcies una vegada més i no et tornis acostar per aquí, tots també t'ho agrairem.